Dimecres 21 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 23,27-32): En aquell temps, Jesús digué: «Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè us assembleu a sepulcres emblanquinats que de fora apareixen certament com a bonics, però a l'interior són plens d'ossos de morts i de tota immundícia! Així també vosaltres del defora sembleu justos als homes, però a l'interior sou plens d'hipocresia i d'iniquitat.

Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, que edifiqueu els sepulcres dels profetes i adorneu els monuments dels justos, i dieu: "Si haguéssim estat en els dies dels nostres pares no hauríem pas estat còmplices d'ells en la sang dels profetes"! Per tant, doneu testimoni [contra] vosaltres mateixos que sou fills d'aquells que mataren els profetes. Així, doncs, ompliu vosaltres la mesura dels vostres pares!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites!»

Mn. Lluís ROQUÉ i Roqué
(Manresa, Barcelona, Espanya)

Avui, com els dies anteriors i els que segueixen, contemplem Jesús fora de si, condemnant actituds incompatibles amb un viure digne, no solament cristià, sinó també humà: «Defora sembleu justos als homes, però a l'interior sou plens d'hipocresia i d'iniquitat» (Mt 23,28). Ve a confirmar que la sinceritat, la honradesa, la lleialtat, la noblesa..., són virtuts volgudes, estimades per Déu i, també, molt apreciades pels humans.

Per a no caure, doncs, en la hipocresia, he de ser molt sincer. Primer, amb Déu, perquè em vol net de cor i que detesti tota mentida per ser Ell totalment pur, la Veritat absoluta. Segon, amb mi mateix, per a no ser jo el primer enganyat, exposant-me a pecar contra l'Esperit Sant en no reconèixer els propis pecats ni manifestar-los amb claredat en el sagrament de la Penitència, o per no confiar prou en Déu, que mai no condemna al qui fa de fill pròdig ni perd ningú pel fet d'ésser pecador, sinó per no reconèixer-se'n. En tercer lloc, amb els altres, ja que també —com a Jesús— a tots ens posa fora de si la mentida, l'engany, la falta de sinceritat, d'honradesa, de lleialtat, de noblesa..., i, per això mateix, hem d'aplicar-nos el principi:

«El que no vulguis per a tu, no ho vulguis per a ningú».

Aquestes tres actituds —que podem considerar de sentit comú— les hem de fer nostres per a no caure en la hipocresia, i fer-nos càrrec que necessitem la gràcia santificant, degut al pecat original ocasionat pel "pare de la mentida": el dimoni. Per això, farem cas a l'exhortació de sant Josepmaria: «A l'hora de l'examen vés previngut contra el dimoni mut»; tindrem també present a Orígenes, que diu: «Tota santedat fingida rau morta perquè no obra impulsada per Déu», i ens regirem, sempre, pel principi elemental i simple proposat per Jesús: «Que el vostre llenguatge sigui: "Sí, sí", "No, no"» (Mt 5,37).

Maria no es passa amb les paraules, però el seu sí al bé, a la gràcia, fou únic i verídic; el seu no al mal, al pecat, fou rotund i sincer.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Els homes no podrien viure junts si no tinguessin confiança recíproca, és a dir, si no es manifestessin la veritat» (Sant Tomàs d'Aquino)

- «Una podridura envernissada: aquesta és la vida del corrupte. Demanem avui la gràcia a l'Esperit Sant que ens foragiti de tot engany, demanem la gràcia de reconèixer-nos pecadors: som pecadors. Pecadors, sí. Corruptes, no» (Francesc)

- «Els deixebles del Crist s'han revestit 'de l'home nou, creat a la imatge de Déu en la justícia i la santedat de la veritat' (Ef 4,24). Per això se'ls diu: 'Abandoneu la mentida' (Ef 4,25). Han de renunciar 'a tota dolenteria i a tota falsedat, hipocresies, enveges i tota mena de maledicència' (1Pe 2,1)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.475)